

škvařeného, a sýrů, jež odpovídá celní hodnotě dovozního listu.

§ 4.

(1) Pojem jednoho a téhož druhu zboží nebo suroviny i pojem mouky a mlýnských výrobků podle tohoto zákona stanoví se nařízením.

(2) Vláda se zmocňuje, aby u předmětů vyvážených s nárokem na dovozní list učinila vhodná opatření pro zajištění žádoucích hospodářských výsledků a pro kontrolu vývozu s případným zabezpečením řádné jakosti vyváženého zboží.

§ 5.

Celní projednávání zboží ve vývozu s návrhem na vydání dovozního listu a v dovozu s placením cla dovozními listy může se státi toliko u celních úřadů k tomu výslovně zmocněných.

§ 6.

(1) Ustanovení čl. VI. zákona ze dne 22. června 1926, č. 109 Sb. z. a n., jímž se částečně mění zákon o celním sazebníku pro československé celní území a celní sazebník a vydávají ustanovení o úpravě obchodních styků s cizinou, a opatření Stálého výboru ze dne 11. října 1929, č. 161 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost dovozních listů a rozšiřuje jejich použití, se zrušují.

(2) Použití dovozních listů, vydaných podle ustanovení uvedených v odst. 1., řídí se dosavadními předpisy.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti třicátým dnem po vyhlášení. Provedou jej ministři financí, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Bradáč v. r.

74.

Zákon ze dne 5. června 1930, jímž se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 1.

§ 4, odst. 1. č. 2. se mění a zní takto:

2. Odborová organizace jest povinna vyžádati si od každého člena prohlášení, je-li členem jiné odborové organizace a jeho rozhodnutí, ve které odborové organizaci chce uplatňovati nárok na státní příspěvek. Dále jest povinna vystoupnému svému členu vydati členskou knížku obsahující osvědčení o době členství v této organizaci nebo jiný doklad o tom.

§ 2.

§ 6, č. 4. se mění a zní takto:

4. kdo požíval v jednom roce státního příspěvku v nezaměstnanosti po dobu 26 týdnů, vyplácí-li odborová organizace podporu v nezaměstnanosti v údobích týdenních, anebo po dobu šesti měsíců, vyplácí-li ji v údobích měsíčních, počítaje ode dne, za který byl státní příspěvek vyplacen jako za první den nezaměstnanosti.

§ 3.

§ 7 se mění a zní takto:

(1) Státní příspěvek se rovná co do výše trojnásobku podpory, kterou podporovanému vyplácí odborová organizace ze svých peněz.

(2) U ženatého člena nebo provdané členky, kteří prokáží alespoň jednoroční dobu členství v odborové organizaci, dále u svobodného člena nebo členky, kteří prokáží pětiletou dobu členství v odborové organizaci, činí státní příspěvek čtyřnásobek organizační podpory. Ministr sociální péče se zmocňuje, aby v případech zřetele hodných přiřkl stejný čtyřnásobek organizační podpory svobodným členům a členkám, pečují-li o své děti a nepobírají pro ně pravidelné alimentace, nebo starají-li se o své rodiče, starší 65 let, s nimiž žijí ve společné domácnosti.

(3) Ženatí členové nebo provdané členky odborových organizací mají z důvodu manželství nárok na vyšší výměru státního příspěvku podle předcházejícího ustanovení jen v tom případě, žijí-li s druhým manželem ve společné domácnosti anebo přispívají-li skutečně ze svých příjmů převážnou měrou na výživu druhého manžela. Jsou-li podporováni v jedné a téže rodině současně oba manželé, může nárok na vyšší výměru státního příspěvku uplatňovati pouze jeden z nich, a to ten, u něhož státní příspěvek by byl vyšší. Je-li v jedné a téže rodině podporován jeden manžel a je-li současně druhý manžel výdě-

lečně zaměstnán tak, že jeho výživa jest zajištěna, nebo dostává-li druhý manžel současně nemocenské, posuzuje se první manžel co do nároku na vyšší výměru státního příspěvku stejně jako osoba svobodná. Osoby ovdovělé, rozloučené nebo rozvedené, pokud se nemusejí starati o děti z předchozího manželství nebo o dřívější manželku (dřívějšího manžela), posuzují se stejně jako osoby svobodné.

(4) Státní příspěvek k podpoře, kterou podporovanému vyplácí odborová organizace ze svých peněz a která nesmí býti nižší nežli 0.75 Kč denně, nesmí převyšovati částku 18—Kč denně, při čemž součet podpory a státního příspěvku nesmí převyšovati dvě třetiny poslední mzdy nezaměstnaného; oč tento součet převyšuje dvě třetiny poslední mzdy nezaměstnaného, o to se sníží státní příspěvek. Při přechodném, hůře placeném zaměstnání, netrvá-li déle tří měsíců, jest při posuzování poslední mzdy nezaměstnaného říditi se mzdou zaměstnání, jež toto přechodné předcházelo.

§ 4.

§ 8 se mění a zní takto:

Nárok na státní příspěvek v nezaměstnanosti přísluší nezaměstnanému ode dne, kdy se o něj hlásil, trvá-li nezaměstnanost aspoň sedm dní jdoucích po sobě.

Čl. II.

(1) Člen odborové organizace, který svůj nárok na podporu v nezaměstnanosti a státní příspěvek podle dosud platných předpisů již vyčerpal, získává ode dne účinnosti tohoto zákona nárok na podporu v nezaměstnanosti a státní příspěvek nejdéle na dobu dalších 13 týdnů v témže podpůrném roce, při čemž za platnosti ostatních zákonných ustanovení organizační podpora nesmí činiti méně než 0.40 Kč denně. V tomto případě státní příspěvek činí 1.60 Kč denně, v případech čl. I., § 3, odst. 2. a 3. tohoto zákona 2.10 Kč; je-li organizační podpora vyšší nežli 0.40 Kč, činí státní příspěvek trojnásobek, případně čtyřnásobek (čl. I., § 3, odst. 1. až 3. tohoto zákona) organizační podpory, při čemž součet této podpory a státního příspěvku musí činiti nejméně 2.—Kč (čl. I., § 3, odst. 1.), případně 2.50 Kč (čl. I., § 3, odst. 2. a 3.); oč tento součet činí méně, o to se zvýší státní příspěvek.

(2) Člen odborové organizace, který svého nároku na podporu v nezaměstnanosti a státní příspěvek podle dosud platných předpisů ještě zcela nevyčerpal, má nárok na podporu a státní příspěvek až do vyčerpání podle předpisů zákona č. 267/1921 Sb. z. a n. a vládního nařízení ze dne 31. května 1929, č. 79 Sb. z. a n., jehož účinnost se pro tento případ prodlužuje do 30. dubna 1931, a na to získává po dobu dalších 13 týdnů v témže podpůrném roce nárok na podporu v nezaměstnanosti a státní příspěvek v rozsahu předcházejícího odstavce.

Čl. III.

Ustanovení pro případ mimořádné nezaměstnanosti.

(1) Člen odborové organizace, který ještě nenabyl nároku na podporu v nezaměstnanosti podle stanov odborové organizace nebo nárok na podporu a státní příspěvek podle tohoto zákona již vyčerpal, a který následkem déle trvajících nepříznivých poměrů na trhu práce (mimořádná nezaměstnanost) jest bez své viny nezaměstnaným a tím ohrožen na výživě své i své rodiny, má nárok na mimořádnou podporu v nezaměstnanosti a státní příspěvek po dobu 13 týdnů v roce.

(2) Ministr sociální péče v dohodě s ministrem financí, ministrem průmyslu, obchodu a živností a ministrem zemědělství určí vyhláškou v Úředním listě republiky Československé den, od kterého jest považovati všeobecně nebo v některém odvětví výdělečné činnosti anebo v některém územním obvodu nezaměstnanost za mimořádnou (odst. 1.).

(3) Podpora, kterou v případě mimořádné nezaměstnanosti vyplácí odborová organizace ze svých peněz, nesmí činiti méně nežli 0.25 Kč denně a státní příspěvek k organizační podpoře 1.75 Kč, v případech čl. I., § 3, odst. 2. a 3. tohoto zákona 2.25 Kč. Je-li organizační podpora vyšší nežli 0.25 Kč, zvyšuje se tento státní příspěvek (1.75 Kč, resp. 2.25 Kč) o trojnásobek, případně čtyřnásobek (čl. I., § 3, odst. 1. až 3. tohoto zákona) tohoto zvýšení organizační podpory.

(4) Před uplatněním nároku na tuto podporu musí se nezaměstnaní hlásiti o práci u příslušné veřejné zprostředkovatelné práce. Nemůže-li zprostředkovatelná práce nezaměstnanému opatřiti přiměřené zaměstnání, vydá mu o tom potvrzení.

(5) Příslušníci cizího státu mohou obdržeti státní příspěvek k podpoře pro případ mimo-

řádné nezaměstnanosti za týchž podmínek jako příslušníci Československé republiky, má-li tento cizí stát obdobné opatření a nakládá-li s příslušníky Československé republiky jako se svými státními příslušníky.

Čl. IV.

Produktivní péče o nezaměstnané.

(1) Ministr sociální péče může z prostředků určených k čelení nezaměstnanosti podporovati nouzové práce, jež podniká stát, země, okres, obec nebo veřejnoprávní osoba právnická ve veřejném zájmu. Při této práci jest především zaměstnávati osoby, které pobírají podporu a státní příspěvek v nezaměstnanosti.

(2) Na mzdu osob z nezaměstnaných k nouzové práci přikázaných nebo přivzatých bude stát přispívati veřejnému stavebníkovi částkou nejvýše 10— Kč denně.

(3) Podrobnosti upraví vláda nařízením.

Čl. V.

(1) Použití úpravy státního příspěvku k podpoře nezaměstnaných podle čl. I. resp. II. a III. jest vázáno podmínkou, že odborová organizace přizpůsobí podpůrná pravidla změněným předpisům. K takové úpravě podpůrných pravidel stačí usnesení představenstva odborové organizace proti dodatečnému schválení orgánů jinak ku změně podpůrného řádu příslušných.

(2) Neprodlouží-li odborová organizace do jednoho roku od počátku účinnosti tohoto zákona dobu nároku na podporu v nezaměstnanosti na 26 týdnů nebo šest měsíců v podpůrném roce, jest míti za to, že se vzdala zmocnění k výplatě státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti dle šu 4, odst. 3. zák. č. 267/1921 Sb. z. a n.; u odborové organizace, u níž doba nároku na podporu v nezaměstnanosti podle dosavadních podpůrných pravidel činí méně než 13 týdnů v podpůrném roce, stačí, prodlouží-li se doba nároku na podporu v nezaměstnanosti na dvojnásobek dosavadní podpůrné doby.

Čl. VI.

Ministr sociální péče může přiznávatí odborovým organizacím předběžné náhrady účtů za vyplacený státní příspěvek a dávatí zálohy na výplaty státních příspěvků ve výši aspoň jednoměsíční potřeby.

Čl. VII.

Orgánové veřejné správy, státní i samosprávní, volení i jmenovaní a nemocenské pojišťovny jsou povinni spolupůsobiti při provádění tohoto zákona, k němuž podrobné předpisy o uplatňování nároku, o dokladech, vyúčtování a ostatních jednotlivostech, vydá vláda nařízením.

Čl. VIII.

Ministr financí se zmocňuje, aby částku potřebnou k provedení tohoto zákona opatřil úvěrovými operacemi, pokud by se nenalezla úhrada ve státním rozpočtu na rok 1930.

Čl. IX.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. května 1930. Provedením jeho se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Czech v. r.

75.

Zákon zo dňa 28. mája 1930

o úprave príslušnosti vo veciach cejchovných v zemi Slovenskej a v zemi Podkarpatoruskej.

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

Všetky věci týkajúce sa cejchovníctva, ktoré podľa zák. čl. V/1907, o mierach, ich používaní a dohlade na ne, a podľa iných predpisov náležaly do oboru pôsobnosti bývalého uhorského ministerstva obchodu, náležia do oboru pôsobnosti ministerstva verejných prác.

§ 2.

Zákon tento nabýva účinnosti dňom vyhlásenia. Jeho prevedením sa poveruje minister verejných prác v dohode s ministrom priemyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dostálek v. r.